

8 mar '90

INTERPELARE IN VAZDUHUL OPOZITIEI:

- 1.- Opoziția parlamentară (statistic și procedural) nu poate influența politica legislativă și practică a puterilor constituite în stat - președinție, parlament, guvern, justiție.
- 2.- Partidele de opoziție, mari și mici, nu dispun de alte mecanisme democratice de control și putere pentru a determina o eficientă implicare în viața social-politică, neconstituind un scut pentru luptători.
- 3.- Presa de opoziție (de partid și independentă), în pofida calității ei deosebite, nu reușește să clatine, în nici un chip, conduita discreționară a " echipei" guvernamentale, care o ignoră, o discreditează (cu concursul presei aservite) și o terorizează prin mijloace economice. La rîndu-i, își uită eroii reportajelor, cînd ei devin victime ale represiunii.
- 4.- Sindicatelor, prin " apolitismul" anacronic insinuat la nașterea lor, prin dezideratele egoist-profesionale și prin diversificarea pseudosindicatelor manipulate, organizează manifestații, proteste, greve și întocmesc memorii de care nimeni nu se sinchisește.
- 5.- Dizidenții și intelectualii, lucizi, calomniați și amenințați sînt tot mai izolați, taxați de " trădători de țară" dacă își expun opiniile, fără a simți mîna și conștiința solidarității.
- 6.- Dizidenții pasageri, oportuniștii " revoluționari", politicienii labili, nămiți de privilegii, funcții și turism internațional, s-au metamorfozat în complici ai minciunii sau " tehnocrați" imorali.
- 7.- Televiziunea este aservită puterii conducătoare (și, prin contagiune, celei defuncte, " comuniste") iar cea independentă nu se naște.
- 8.- "Alianțele antitotalitare" locale nu au reușit să determine închegarea corespondentului lor la nivel național, transformînd în formalitate și demagogie apelurile unor lideri în acest sens și scop.

- 9.- Alianța civică, abia enunțată, deocamdată nu beneficiază de mecanisme și căi de acces spre influențarea faptelor guvernamentale asumându-și, poate(?) riscul "independențelor" din alegerile din mai.
- 10.- Tineretul baricadelor (din decembrie '89 și din aprilie - iunie '90), dezamăgit, lovit, umilit, întemnițat, batjocorit și marginalizat, traversează o disperată criză de neîncredere în forța și sinceritatea partidelor politice și a societății de drept.
- 11.- Adevărul Revoluției (prin procesele peste care s-a tras cortina și clemența față de vinovați) nu numai că nu apare, dar își diminuează șansele ieșirii la lumină.
- ... In curînd, în curînd, vom aniversa un an de la Revoluția "miracol" din decembrie '89.

Oamenii - căci oameni sînt, nu?! - ies în Piața simbol a Universității, strigă și fredonează cîntecele "golaniilor", ocupă "carosabilul", deranjînd traficul rutier. "Oamenii de bine" vor liniște și cer organelor de ordine să ia măsuri.

La ore de întineric, polițiștii - scutieri coboară din camioane și-i iau la bătaie, îi aleargă, îi arestează, îi împrăștie. La T.V.R., în cîteva secunde, se văd: copii, bătrîni, oameni săraci și tineret în blugi. Sînt "popularizați", apoi, doar recidiviștii (beneficiari ai amnistiei din ianuarie) în postură de manifestanți, nu de parlamentari.

Oamenii - căci oameni sînt, nu?! - revin.
Seară de seară.

Ce părere au forțele opozante ?

Ce anume trebuie făcut - "legal", "democratic", "patriotic" - pentru ca Puterea să se simtă răspunzătoare în fața valului de nemulțumire crescîndă ? Cînd ? Cum ? Cine ? Unde ?

Dacă interpelarea am adresat-o văzduhului, răspunsul ar trebui dat acestui popor pentru ca el să poată înțelege ce-l așteaptă într-o eventuală "alternativă".

Altfel, totul este deșertăciune și iluzie.

Gr. Iulia Dandara